

ÅNDELIG MAT I RETT TID

Bare tro, bare tro,
Alle ting er mulig, bare. . .

Nå, på denne måten:

Nå tror jeg, nå tror jeg,
Alle ting er mulig, nå tror jeg;
Nå tror jeg, nå tror jeg,
Alle ting er mulig, nå tror jeg.

La oss bli stående nå, med våre hoder bøyd.

Herre, må dette ikke bare være en sang, men være selve dypet av vårt hjerte som synger ut, "Nå tror jeg!" Disiplene sa en gang, etter at Jesus hadde gjort så mange mektige gjerninger, de sa, "Herre, nå tror vi."

Jesus sa, "Tror dere nå?"

² De sa, "Vi tror at Du vet alle ting og trenger ikke at noe menneske lærer Deg." Så, Far, i kveld innser vi at Du ikke trenger vår undervisning, men vi trenger Din. Så vi ber om at Du vil lære oss å be, hvordan leve, og hvordan tro. Gi det, Herre, gjennom dette møtet i kveld. Hvis vi mangler noe, gi det til oss, Herre. Vi ber om det i Jesu Navn. Amen.

³ Jeg vet at mange av dere står i kveld igjen. Og, utenfor, møtte jeg grupper som sa at de ikke kunne komme inn, og de lytter på sine radioer i de forskjellige bilene. Og nå i kveld skal vi forsøke å være så raske som vi kan, på søndags kveld, vi går over til å be for de syke, ha en bønnekø som vi kan få til her oppe. Men dette kveldsmøtet skal vi dedikere til bønn for de syke.

⁴ Og jeg ønsker at dere skal bli bygd opp nå i... disse Hellige Guds Orakler, i Troen, Troen i denne tid. Troen! Det kommer til å trenge mer tro enn det noen gang har vært i noen tidsalder, for dette må være bortrykkende tro, bli tatt opp. Og i kveld så ønsker vi at dere tror alt det dere har sett, hørt, Ordet som dere har hørt blitt forkynt, tegnene og undrene som dere har sett blitt gjort. Vi ønsker at dere skal samle alt dette sammen i deres hjerter, og vurdere det, om det er Gud eller ikke.

⁵ Det er som Elisa av det gamle, sa, "Hvis Gud er Gud, da tjen Ham." Og hvis Jesus er midtpunktet i alle ting for de kristne, da tror jeg vi burde gi slipp på alt annet og holde oss til Ham. Husk, Han er Midtpunktet, Han er Nord Stjernen, Han er den Endelige, Han er den Absolutte. Og hvis Han er Nord Stjernen... Det er bare én ting som vil peke mot

nord stjernen, og det er ditt kompass som du seiler med. Og Kompasset som jeg prøver at du skal seile med er Ordet, og Ordet peker alltid til Ham.

⁶ Og vi føler at vi går gjennom en stor tid med uro og prøvelser, forvirringen i tiden og uro mellom nasjonene, og alle slags ting som skjer, og noen ganger blir jeg omsluttet som . . . Overalt hvor jeg ser, er det som på en . . . i et skip ute på havet. Og jeg har fått ansvaret for Båten. Og hvordan skal vi klare det? Og her kommer én med en hvit topp, hundre ganger større enn skipet mitt. Men vi vil nå toppen av dem, hver og en. "Vi er mer enn seierherrer gjennom Ham." Kapteinen, Sjefs Kapteinen, har taket i tauet på enden av skipet, Han vil trekke den gjennom. Vi vil nå enhver av bølgetoppene.

⁷ Nå, i kveld, så vi kan skynde oss og la dere komme ut tidlig. Vi setter pris på de lange bilturene dere tar, og så videre, og hvordan dere må kjøre, og det offer dere må gjøre. Og, se, det gjør meg til at jeg bare ville stå og bare fortsette å tale og gjøre alt det jeg kan for å hjelpe dere. Men når jeg er her prøver jeg å presse inn alt det jeg overhodet kan, for å gi hjelp til den stunden mens vi er her nå. Deretter kan dere ta . . . Hvis du gir folk for mye om gangen kan de ikke huske det. Du—du må bare ta én ting og holde den rett til personen inntil de ser det. Og når de så får det solid i sitt hjerte, da vil de . . . så lære dem noe annet. Bare skritt for skritt mens vi går.

⁸ Nå, be dere og vær ved godt mot, og tro nå i kveld for helbredelse. Jeg tror ikke det er noen spørsmål i deres sinn om tiden vi lever i. Jeg tror ikke det er et spørsmål i deres sinn om hvorvidt Gud er midt iblant Sitt folk eller ikke. Jeg tror dere alle tror det. Og jeg. . . Det er ingen tvil i mitt sinn om det. Og jeg—jeg—jeg vet at mitt folk, mine venner, Kristi venner, barn av—av Kristus, tror det.

⁹ Og det gir meg stor glede og komme å se når du vet at du har en Budskap fra Gud, og du gir det til folket og ser at folket gir respons på Det. Da ser du tilbake og sier, "Takk, Far." Å, hvilken glede det er da å se barna spise Brødet som er blitt sendt til dem! Innser du at det var en visjon for mange år siden, rett her i dette tabernaklet? Det er riktig, "Livets Brød." Broder Neville, husker du det, kanskje. Mektig tid!

¹⁰ Nå la oss vende oss, hvis du ønsker å følge lesningen eller skrive det ned, bare . . . Jeg tror ikke det ville være passende og ha et møte uten å lese Guds Ord og gi noen få kommentarer, hvis det kommer til å bli et helbredelsesmøte eller noe slikt. Vi skjønner alle. Det er ingen fremmede blant oss, antar jeg. Men vi forstår alle hva helbredelse er. Det er ikke noe som noen gjør for deg; det er hva Gud allerede har gjort for deg. Frelse er på lik linje. Det eneste, er, og få folk til å tro at det er Sannheten. Og Gud lærer det i Sitt Ord og beviser det så til dem som vil tro Det, for Han sa, "Alt er mulig for dem som tror."

¹¹ Du sier, “Det er ingenting umulig for Gud.” Tror du det? Det er ingenting umulig for deg, heller. “For alt er mulig for dem,” (Gud er en Person) “for dem som tror.” Skjønner? Så det er ingenting umulig med deg, for deg, hvis du bare kan tro.

¹² Nå, i Første Kongebok, det 17. kapittel, ønsker jeg å lese de sju første versene, om Herren vil.

Og Tisbitten Elias, som var en av innbyggerne i Gilead, sa til Akab, Så sant Herren Israels Gud lever, for hans åsyn står jeg, det skal ikke bli verken dugg eller regn disse årene, uten på mitt ord.

Og Herrens ord kom til ham, og sa,

Gå bort herfra, og vend østover, vend deg mot øst, og skjul deg ved bekken Krit, som er før Jordan.

Og det skal bli, at du skal drikke av bekken; og Jeg har befalt ravnene å gi deg mat der.

Legg merke til, “Gi deg mat der,” ikke et annet sted. “Der!”

Så dro han avsted og gjorde etter Herren, eller Herrens ord: for han gikk og holdt seg ved bekken Krit, som er før Jordan.

Og ravnene kom til ham med brød og kjøtt om morgenen, og med brød og kjøtt om kvelden; og han drakk av bekken.

Og etter en tid skjedde det, at bekken tørket opp, for det kom ikke noe regn i landet.

¹³ Herren legge Sin velsignelse til lesningen av Hans Ord. Og nå, i kveld, vil jeg ta en tekst derfra, som heter, “åndelig Mat i Sin tid.” I morges hadde vi en—en bibeltekst om—om “Å gjøre Gud en tjeneste, eller og prøve å gjøre Ham en tjeneste uten at det. . . —ten å være tiden, tiden, stedet, eller personen.” Og nå dette er: *Åndelig Mat I Rett Tid.*

¹⁴ Denne profeten, Elias, vi vet svært lite om ham. Men vi vet at han var Guds tjener, og Guds tjener for den tiden.

¹⁵ Og Gud har anvendt Sin Ånd som var over Elias, allerede tre ganger, og lovet to ganger til; fem ganger, for nåde. Han anvendte Den på Elias; Den kom på Elisa i en dobbel del; var i Johannes Døperen; og skulle komme til syne i Hedningebruden; og kommer med Moses for å ta jødene hjem. Det stemmer. Fem ganger som Gud lover å bruke Elias Ånd, og har allerede gjort det tre ganger.

¹⁶ Nå, denne store profeten, vi vet ikke hvor han kom fra. Vi vet at han var en Tisbitt. Men hvordan han kom. . .

¹⁷ Vi vet lite om profetene. Vi vet ikke hvor de kom fra. Veldig sjeldent. . . Da, jeg ikke vet av noen som kom ut av kirken eller hadde noen slektshistorie bak seg. Det var bare vanlige menn som var uredde, og, mange ganger, uten

utdannelse. Og de skrev aldri noe, selv. Jesaja og Jeremia, et par av dem, skrev noe, men denne store mannen Elias skrev aldri en ting. Mange av dem skrev ikke; kanskje de ikke kunne skrive. Men de var menn som var barske. Det er ingen mann i Bibelen som de gamle profetene. De utfordret riker, konger, folk, kirker, og alt annet, og stod fast på Guds Ord, og Gud beviste at de hadde rett. De var veldig barske individer.

¹⁸ Og denne Elias var en av de mest barskeste av dem alle. Han var en mann av ødemarken. Han kom ut av ødemarken; han bodde i ødemarken. Bibelen sier han var kledd hårete. Han hadde saueskinn pakket rundt seg, og et stykke lær, av kamel skinn pakket rundt sine lender, veldig. . . skjegg over ansiktet sitt, og jeg kan tenke meg at han var en veldig barskt-utseende mann, og å se på.

¹⁹ Men vi. . . de døde ikke alle. De er ikke alle—alle døde. I tiden til Nikea Rådet, mange av dere som leser *Nikea Rådet for den Tidlige Kirken*, da de ønsket å lage en organisasjon ut av den og bryte opp alle de andre kirkene, og komme inn i én, da de hadde det Nikea Rådet, kom barske menn som Elisa inn der fra ødemarken, spiste bare urter; store barske menn. Men myndighetspersonene, de overordnede, under Konstantin, og så videre, stilnet deres stemme. Fordi de, ved å være profeter, visste at hvetekornet i Menighetsbruden måtte falle i jorden, det samme som hvetekornet i Brudgommen måtte falle i jorden. Og der lå det i tusen år.

²⁰ Og det er derfor de skriver i bøkene i dag, “Hvor er den stille Gud som kunne stå og se, se små barn bli myrdet og kvinner bli revet i stykker av løver, og sitter i himmelen og sier ingenting om det?” De kjenner ikke Ordet. Det hvetekornet må falle i jorden. Hvordan kunne en rettferdig Gud stå og se på Sin Egen Sønn dø og bli spyttet på, og så videre? Men det er ifølge Ordet, det må skje. Og slik er det til og med i denne tiden.

²¹ Denne mannen, han var en mektig mann. Han hadde en syndig generasjon før seg. Akab var konge, og hans far før ham hadde vært ond. Helt siden Salomo, hadde det vært onde konger den ene etter den andre. Og denne mannen, Akab, som regjerte tjueto år i Samaria, var den verste av dem alle. Han var en ekte modernist. Han trodde på religion, ja visst. Og han hadde alt i en moderne trend. Han hadde sin fire hundre hebraiske profeter, alle av dem godt skolerte og trente. Gud sendte ham én og han ville ikke tro den, og det var Elias.

²² Men Elias, denne Tisbitten, var en mann av ødemarken. Ikke en glatt mann; han var en barsk mann. Og en dag, etter at Akab hadde syndet inntil Gud ikke kunne tåle det mer, talte Han til Elias i ødemarken. Og her kommer han nedover veien til Samaria, som jeg ofte har illustrert; kanskje det hvite

skjegget stakk ut rundt ansiktet hans, skallet hode som skinte i solen, små gamle smale øyne, bak der med en stokk i sin hånd, et smil om munnen, gikk rett opp til Israels konge, og sa, "Det. . . Ikke engang dugg skal falle før jeg ber om det."

²³ Gud gi oss menn som det, ser dere, menn som vet hva de skal gjøre med SÅ SIER HERREN.

²⁴ Nå, vi finner ut at før han gjorde dette, at Gud hadde kalt ham. Gud hadde snakket til ham og, derfor, var han ikke redd for noe. Han var ikke redd for at hans budskap, ikke ville skje; han visste at det ville skje! Han visste det var i henhold til Herrens Ord, og han visste at han var Guds profet for tiden. Derfor om kongen ville kutte hodet av ham, kaste ham i fengsel, uansett hva de ville gjøre, gjorde det ingen forskjell for ham; han hadde et oppdrag, "SÅ SIER HERREN," rett i kongens ansikt. For en barsk person! Men før han gjorde dette, forutså denne store tørken. . .

²⁵ For Gud vil ikke la synd gå ustraffet. Det må være straff. Hva er bra med en lov uten en—en straff? Hva godt ville det gjøre, og si, "det er mot loven å kjøre mot lyset," og ingen bot bak det, eller ingen straff bak det? Det ville ikke være en lov. Så det er en straff for synd. Og når Gud lager en lov, og den loven—loven er trosset, så må det være straff for det.

²⁶ Og denne nasjonen hadde brutt alle Hans lover. Åh, de hadde stor kirke, de hadde templet. De hadde nok av utdannede menn. De hadde profeter over hele landet, hadde skoler med dem, sendte dem ut som en maskin. Og de nok av profeter, de hadde nok av—av prester, de hadde nok av skriftlærde, og de hadde nok av religion, men de var borte fra Guds Ord. Så Gud kalte en mann utenfor alle deres rekker, og sendte ham inn med SÅ SIER HERREN.

²⁷ Og legg merke til hvordan Han har omsorg for Sine Egne. Før Han sendte denne profeten med budskapet, sa Han, "Elias, gå ned og fortell kong Akab disse tingene. Og nå, når du gjør det, gå du vekk fra ham veldig raskt, for Jeg har laget et sted for deg å være under tørken. Jeg kommer til å ta vare på deg, Elias, hvis du bare forkynner Mitt Ord, gjør akkurat det Jeg sier at du skal gjøre."

²⁸ Nå kommer jeg til å sammenligne denne store tjenesten, i kveld, av Elias og Elias' tid, med den tiden som vi nå befinner oss i. Jeg tror Det er et fullkomment bilde. Jeg tenker på nasjonene. . . hvis jeg. . . vi hadde tid til å gå tilbake, men jeg ønsker å sette av god tid til bønnekøen.

²⁹ Så hvis vi kunne gå tilbake og se, Israel hadde tatt Palestina på samme grunnlag som vi tok disse Forente Stater. Vi kom inn i disse Forente Stater og drev tilbake, som var

indianerne, og tok landet i eie. Og det samme gjorde Israel kom inn i Palestina, under ledelse av Josva, under Gud, og drev tilbake eierne og tok landet.

³⁰ Og deres første konger var mektige menn; David, Salomo, og mektige menn. Våre første presidenter var mektige menn; Washington, Lincoln, og så videre. Så til slutt ble presidentene eller kongene mer og mer råtne hele tiden, og til slutt endte de opp med denne Akab. Veldig bilde, typisk for vår tid. Og folket var blitt så moderne at de ikke ønsket å høre det sanne Herrens Ord.

³¹ Og dere kan forestille dere, på et moderne folk som det, hvordan en virkelig sann Guds tjener ville høres ut for dem. "Vel, han var gal, han var ute av forstanden sin. Det kunne ikke være noe slikt." De var religiøse, veldig religiøse. De hadde oppriktige menn, de hadde oppriktige mennesker. De var veldig religiøse.

³² Så han visste at det ville ta mer enn bare en vanlig teologi, det ville ta mer enn—enn noe vanlig budskap, det ville ta mer enn bare å forkynne Ordet, for å knekke deres stein hjerter. Han visste det tok SÅ SIER HERREN for å sende den dommen ned på det folket, så han visste det når han gikk ut med SÅ SIER HERREN. Og det var SÅ SIER HERREN. Å avvise Det, ble dommen. Vi ser det i vår tid, også. Vi ser det i en hvilken som helst tid. Det er ingenting igjen bortsett fra dommen når du går over streken av nåde.

³³ Nå, det bildet der, det, jeg kommer til å sammenligne Elias med menigheten i dag, menigheten av i dag. Like før dommen, mottok han dette budskapet. Elias, han representerte, ble tatt vare på i det naturlige, hans naturlige mat, fordi det ikke kom til å regne nå, ifølge Guds Ord, på tre år og seks måneder, eller før Elias kalte på det. "Uansett når du sier det, Elias, det er hva det vil bli." Derfor gikk han opp til kongen, og sa, "Det vil ikke engang være dugg som faller før jeg ber om det." Det er litt av en—en ladning, er det ikke? Det er litt av et budskap!

³⁴ Og nå kommer vi til å sammenligne det med den åndelige tørken i dag. Nå, vi vet alle, vi er veldig klar over, at det er en stor åndelig tørke i landet i dag, åndelig talt. Og, du vet, det ble forutsagt av profetene, like før Kristi annet Komme ville finne sted, sa, "Det vil komme en hungersnød i landet, og det vil ikke være for brød alene, men for å høre Guds Ord." Og den tiden er nå, "høre det sanne Guds Ord." Nå, dette sammenligner den naturlige tørken med den åndelige.

³⁵ Synd og vantro, ved falske lærere og modernister i kirken, hadde brakt stedet til denne kommende, forestående dom. Deretter hadde de vendt seg fra Guds Ord og Hans profet, til en moderne teologisk uttrykksmåte av Ordet.

³⁶ Hvis du legger merke til her, er det akkurat på den tiden at Gud alltid reiser opp noe. Fordi, Han, alltid, Han gjør ingenting før Han først åpenbarer det for folket, og Han åpenbarer det alltid gjennom Sine tjenere.

³⁷ Nå, men Elias, i løpet av denne tiden, hadde et hemmelig sted som Gud hadde bestemt for ham å gå til. Det er tingen som vi ønsker å se nå rett før vi har bønnekøen. Elias hadde et hemmelig sted som Gud Selv hadde skaffet. Nå, menigheten skaffet det aldri for ham, kongen skaffet det aldri for ham, han skaffet det ikke selv, men Gud skaffet et hemmelig sted for Elias å bli matet hele tiden under tørken, hvor maten hans ble levert dag etter dag. Han trengte ikke å lure på hva som skulle skje i morgen eller lure på om forsyningen skulle ta slutt. Gud sa, "Jeg har befalt ravnene og de vil mate deg." For en underfull ting, et bilde på vår hemmelige plass i Kristus.

³⁸ Når verdensstyret og alt som skjer i dag, som sier, "Miraklenes tid er forbi." Guds mektige kraft har blitt tatt ut av menighetene. De virker som om de ikke, lenger, har annet enn "enn en lydende malm og en klingende bjelle." Vi vet at det er sannheten. "Og form for gudsfrykt, og forneker dens Kraft."

³⁹ Det er akkurat det samme som David gjorde, denne morgenen, med oksevognen, kom bort fra Ordet. Da Ordet ble presentert og gitt til dem, ønsket de Det ikke; derfor, hadde de kommet bort fra Det.

⁴⁰ Det er hva disse menneskene hadde gjort i Elias' tid, kommet bort fra Ordet. De trodde de hadde Ordet, men de hadde Det ikke. Så legg merke til da i . . .

⁴¹ I den tiden da Han skulle straffe den vantro, gjorde Han en vei for den troende. Det samme gjør Han hver gang. I den tiden da Han skulle ødelegge verden med vann, gjorde Han en utvei for Noah. I den tiden da Han skulle drukne Egypt, gjorde Han en måte å komme seg over sjøen for Sitt folk. Hvor Gud gjør Sin vei! Og hvor det ikke finnes noen vei, er Han den Veien. Han er den Veien!

⁴² Nå innser vi at vi står overfor noen av de . . . en av de største tider som historien noensinne har kjent. Det er ikke akkurat stridshodet med den lyse blanke raketten, med et hode på den, som vi bør være redd for. Det er menighetene vi burde være redd for. Det er den tiden som vi lever i som vi burde passe på.

⁴³ Legg nå merke til, men Gud gjorde en vei for Elias til å unnsnippe den. Og Han har laget en vei for Sine troende barn til å unnsnippe det nå, vreden og ting som skal komme.

⁴⁴ Fordi, Gud kunne ikke være rettferdig med å dømme disse menneskene, og sende dem straff, og synke Sodoma og

Gomorra, og synke Kapernaum midt i havet, og fordømme disse generasjonene, og Sodoma og Gomorra, og la oss så gjøre den samme tingen og slippe unna med det. Vi er like så sikret dom slik som de var sikret dom. Nå legger vi merke til at det . . .

⁴⁵ Når disse tingene kom opp, den moderne utviklingen på den tiden, reiste Gud opp en mann på den tiden, eller reiste opp en mann, heller, til å bekjempe kreftene, og de ville ikke høre på det. De trodde han var gal, "Han hadde mistet sin forstand. Han var bare en gammel fanatiker, tulling fra ødemarken, en slags gal-ødemarking." Men, likevel, hadde han Herrens Ord.

⁴⁶ "Ordet betyr ikke det Det sier," sier de i dag. "Åh, vel, Bibelen er en historie bok." Jeg antar at dere har sett dette, at de nå hevder, at, "Eva spiste ikke et eple, hun spiste et . . ." Hva var det? Jeg tror . . . "Det var en aprikos," sier de nå. "Det var en aprikos." Og så, at, "Moses aldri brakte barna gjennom Rødehavet. Det var en stor haug med siv, oppe på den andre enden av det havet, og han gikk gjennom et hav av siv." Så hvordan gikk vannet, v-a-n-n, vegger opp på begge sider; gikk de gjennom på tørt land, da? Å, slikt nonsens! Men, du ser, det tar den slags tid for å bringe Guds vrede ned over folket. Det gjør det.

⁴⁷ De sier det ikke er noe slikt som—som disse . . . Selv kirke folk tror ikke på mirakler. "Jeg skal gi deg ett tusen dollar," sa de, "vis meg et mirakel. Vis meg et mirakel." Vel, de kunne ikke se det om det var ti tusen ting som ble gjort foran dem. Hvorfor, de, de kommer aldri til å se det.

Du sier, "Det er umulig." Åh, nei, det er det ikke.

⁴⁸ Elias var en gang nede ved Dotan, og den syriske hæren hadde kommet over og omringet byen, for å ta ham, fordi de visste at det var der-der nasjonens makt lå, var i den seeren. Ja, kongen . . . En av mennene fortalte kongen i Syria, sa, "Vel, du vet, profeten Elias, Tisbitten, forteller Israels konge hva du snakker om i ditt hemmelige kammer."

⁴⁹ Sa, "Gå og hent den fyren! Det er den karen som hindrer oss." Og hele den syriske hæren smøg seg inn omkring Dotan. De var på alle kanter av den.

⁵⁰ Og Gehasi, profetens tjener, våknet, og han sa, "Å, min far, hærene er rundt oss på alle kanter her. Vi er fullstendig omringet."

⁵¹ Han sa, "Vel, det er flere med oss enn det er med dem." Skjønner?

Og Gehasi så seg rundt, sa, "Jeg kan ikke se noen."

⁵² Han sa, "Herre Gud, åpne opp guttens øyne." Og hans øyne åpnet seg opp, og alle åsene var fulle av Engler og vogner som stod rundt, de usynlige Krefter.

⁵³ Elias gikk rett ut der, og Bibelen sier, “Han slo dem blinde.” Han gikk ut til dem; de var blinde for ham. Gikk ut og sa, “Leter dere etter Elias?”

Han sa, “Ja, vi leter etter ham.”

⁵⁴ Sa, “Kom igjen, skal fortelle dere akkurat hvor han er hen,” og førte dem rett inn i bakhold, akkurat der hvor hærene gikk rett ut og tok dem.

⁵⁵ Nå, Bibelen sier, “Han slo dem blinde.” Det avgjør det. Og folk er så åndelige blinde i dag, selv om Herren Gud kommer ned i folkets midte og gjør hva som helst, og ting Han lovet, kan de fortsatt ikke se Det. De er åndelig blinde; kjenner ikke Gud, kjenner ikke Hans store Makt. Nå, vi legger merke til at de gjorde det i Elias’ dager, og de gjør det fortsatt i dag. Gud slår dem blinde. De sier i dag, at, “Det er ingen mirakler, det er ikke en slik ting, alt dette er følelser.”

⁵⁶ Og de sa det samme om Elias, for da han ble tatt opp og Elisa tok hans plass, en ung mann, ble skallet, som ung, barna løp ut bak ham, og sa, “Gamle flintskalle, hvorfor fór du ikke opp med Elias?” Ser dere, de trodde Det ikke engang fra begynnelsen av, folket, etter at så mange ting hadde blitt gjort. Og denne mektige Guds mann hadde blitt forvandlet opp til Himmelen av en ildvogn, og folk trodde fremdeles ikke på Det. Og fikk sine små barn til å løpe bak denne mannen og si, “Gamle flintskalle, hvorfor fór ikke du opp?” Skjøenner? Og da forbannet profeten barna, og en hunnbjørn drepte førtito av dem.

⁵⁷ Nå, legg merke til. I dag, slik som det var da, satte de sin egen tolkning til Ordet. Nå, hvis de ønsker å gjøre det, er det opp til dem, men de prøver å få oss til å tro det. Bibelen sier at, “Dette Guds Ord er til ingen privat tolkning.” Gud gjør Sin Egen tolkning. Gud stadfester Sitt Ord, og det er tolkningen av Det. Som jeg mange ganger har sagt, Han sa i begynnelsen, “La det bli lys,” og det ble lys. Det trenger ikke å bli tolket; det skjedde. Han sa, “En jomfru skal unnfange,” hun gjorde det. Han sa at Han skulle “utøse Sin Ånd,” Han gjorde det. Og Han sa, “i de siste dager,” de tingene som Han ville gjøre, og Han gjør det! Det trenger ikke noen tolkning; Gud gjør Sin Egen tolkning. Uansett hva uforstandige mennesker sier, det stopper ikke Gud det grann.

⁵⁸ Da Jesus var på jorden, hadde Han like mye vantro å stri med som det vi har i dag, og kanskje mer. Men det stoppet ikke Ham; Han gikk rett videre og utførte og gjennomførte Sin plikt, og Gud stadfestet alt det Han gjorde. Han sa, “Jeg er ikke av Meg Selv. Min Fader og Jeg er en; Han bor i Meg. Det er ikke Jeg som gjør gjerningene, det er Faderen som bor i Meg. Og hvis Jeg ikke gjør Hans gjerninger, da tro Meg ikke; men hvis Jeg gjør gjerningene og dere likevel ikke kan tro Meg,

tro da gjerningene.” Skjønner? Med andre ord, de . . . “Ransak Skriftene,” sa Han, “for det er der dere tror dere har Evig Liv, ved å kjenne Skriften. Og Skriftene, Selv, vitner om Meg.” Amen! For en uttalelse! “De er de, Skriftene, som forteller dere Hvem Jeg er,” sa Jesus.

⁵⁹ Og det er Skriften som forteller dere hvilken tid vi lever. Og de tingene som dere ser blir gjort, det er Gud Selv blant Sitt folk. Ingenting kan reise opp de døde bortsett fra Gud. Ingenting kan gjøre de tingene som Han gjør nå bortsett fra Ham. For Bibelen sier, “Han er den samme i går, i dag, og for evig.”

⁶⁰ Nå ser vi den moderne trenden til folket, da, “Åh, de tidene er forbi, det er ikke noe slikt som mirakler. Menneskene er alle følelsesmessig opphisset.”

⁶¹ Lytt til den Elias, profeten, rope ut mot dem og deres teologer. Legg merke til, legg merke til, han snakket som om han var Gud Selv. Elias snakket som om han var Gud Selv, “Dugg skal ikke falle ned fra himmelen før jeg ber om det.” Amen! Ja, sir. Profeten hadde vært så lenge i Guds Nærvær!

⁶² Profetene i Det Gamle Testamentet, eller hvilken som helst tid, når de levde i Guds Nærvær inntil de ble Ordet, Budskapet deres er selve Ordet. Og, husk, han sa, “SÅ SIER HERREN.” Og da disse menn hadde disse budskapene fra Gud, og de ble så oppslukt slik at deres egen tenkemåte . . . Det kan ha vært mot deres egen tenkemåte, kan hende de ikke var i stand til—til å se det riktig. Men de talte Guds Ord, “SÅ SIER HERREN.”

⁶³ “Det blir ikke noe regn før jeg ber om det.” Å, for en uttalelse! Han hadde vært i Guds Nærvær og blitt stadfestet så fullkomment. Og, husk, det er også etter Amos 3:7, “Herren Gud gjør ingen ting før Han først åpenbarer det for Sine tjener profetene.” Sa, “Det kommer ikke til å falle noe regn!” Han først . . .

⁶⁴ De lo av ham, de trodde han var gal, “Den fanatiker!” Men, se, han hadde SÅ SIER HERREN om at det ikke skulle regne. Og, Gud, før han gjorde det, åpenbarte Han det til Elias Sin tjener. Og han var en stadfestet, bekreftet profet, så folket burde ha omvendt seg. Men, i stedet for det, lo de av ham, sa, “Åh, vi har rikelig med regn! Lagrene er fulle. Elvene renner bra.”

⁶⁵ Bibelen sier, “Det var ikke engang dugg i tre år og seks måneder.” Alle bekker og vann tørket opp, overalt. Det var ikke den mannen, det var Gud som talte gjennom den mannen. Det var “Jeg’et” var det. Vi vet alltid. Så han . . .

⁶⁶ Vi finner ut at når en mann kommer, sendt fra Gud, ordinert av Gud, med det sanne SÅ SIER HERREN, er budskapet og budbæreren ett og det samme. Fordi han er sendt for å representere SÅ SIER HERREN, Ord for Ord, så han og hans budskap er det samme.

67 En denominell mann under denominell regi, han og kirken er "ett." En teolog under teologi, laget av en eller annen denominasjon, han og hans budskap er ett; kirke av teologi, en teolog. Det stemmer.

68 Så når en mann kommer med SÅ SIER HERREN, er han og Budskapet ett. Og da Elias kom med SÅ SIER HERREN, ble han og hans budskap ett. Akkurat som Jesus, da Han kom, var Han Ordet, Johannes 1. Så Guds Ord og budbæreren for tiden var den selvsamme tingen, hele tiden. Det stemmer.

69 Jesus var Ordet som det var profetert om. Han var det profetene sa ville skje, "En jomfru skal bli med barn og føde dette Barnet." Helt tilbake i begynnelsen, fortalte Gud dem, og sa, "Kvinnens Ætt skal knuse slangens hode, og han vil knuse hennes hæl." Alle disse profetiene hadde blitt gitt. David gråtende, alle de andre profetene ned gjennom tidene, snakker om Ham. Han var det Ordet manifestert! Halleluja!

70 Ser dere nå hva jeg prøver å komme fram til? Jeg har snakket med dere ganske enkelt denne morgenen. Ser dere ikke autoriteten til den levende Gud i den levende Menigheten, Bruden? De syke blir helbredet, de døde blir reist opp, krøplingene går, den blinde ser, Evangeliet går frem i Sin kraft, for Budskapet og budbæreren er det samme. Ordet er i Menigheten, i personen.

71 Guds Ord var i Elias da han gikk opp der med SÅ SIER HERREN, og sa, "Det kommer ikke til å regne." Det var ikke Elias; det var Gud i Elias.

72 Jeg har mange ganger fortalt, som Christian Science damen som sa til meg en gang. Jeg har fortalt om det mange ganger. Hun sa, "Herr Branham, du skryter for mye av Jesus."

Jeg sa, "Jeg håper det er det eneste jeg har å svare for."

Og hun sa, "Du prøver å gjøre Ham Guddommelig."

Jeg sa, "Han var Guddommelig."

73 Sa, "Åh, Han var en profet, Han var en god mann, men Han var ikke Guddommelig."

74 Og jeg sa, "Vel, vis meg et Skriftsted som sier at Han ikke var det."

75 Hun sa, "I Johannes Evangelium, står det at Han 'gråt' da Han gikk til Lasarus' grav."

76 "Vel," jeg sa, "ja visst, gråt Han. Han var både menneskelig og Guddommelig. Han var en mann, som gråt; men Han måtte være Gud for å reise opp de døde." Riktig. Jeg sa, "Han var en mann, sulten; men Han var Gud som mettet fem tusen, med et par boller og fem fisker." Det stemmer. "Han var en mann, som sov bak i en båt; men det var Gud i Ham som kunne gjøre vannet stille." For hvorfor? Han og Hans Budskap var ett.

⁷⁷ Han sa, “Jeg og Faderen er ett. Min Fader bor i Meg.” Han var Guddommens fylde legemlig.

⁷⁸ Jeg synes det var så slående forleden dag, da jeg brakte *De Syv Menighetstider*. Til å begynne med, kunne jeg—jeg ikke skjønne at Jesus stod der med de . . . med det hvite over Seg slik som det, sa, “Hans hår var hvitt som ull.” Jeg kunne ikke forstå hvordan en trettitre år gammel mann kunne være hvit som snø.

⁷⁹ Jeg ringte en god teolog, Pinsevenn teolog, en god kjær venn. Vel, det var broder Jack Moore. Han er smart, intelligent mann. Han sa, “Broder Branham, det var Jesus herliggjort. Det er slik Han så ut etter at Han ble herliggjort.” Nei, jeg kunne ikke tro det. Nei.

Jeg—jeg—jeg sa, “Vel, Broder Moore, takk.”

⁸⁰ Jeg kom inn i rommet der og fikk snakket til Gud. Jeg gikk gjennom Bibelordboken min for å ta Ham tilbake til Daniel, hvor det sto, “Og han kom til den Gamle av Dager Hvis hår var hvitt som ull.” Jeg sa, “Herre, jeg—jeg—jeg vet ikke hva jeg skal si, og jeg har ansvaret.” Nå, det var før de sy- . . . og husk, før de Syv Segl ble åpnet, omtrent et år eller mer, tidligere. Jeg ba der, “Herre, hva var det?”

⁸¹ Og jeg så, stående foran meg, og der sto en mann og han var en dommer, og han hadde en hvit parykk på. De gamle dommerne i gamle dager brukte å ha på seg en hvit parykk for å vise at han var øverste autoritet.

⁸² Og da når jeg så Jesus med den hvite parykken, sa jeg at det bare stadfester sannheten som vi vet, at Han er den Øverste Autoritet. Gud vitnet om det samme på Forklarelsens Berg, sa, “Dette er Min elskede Sønn, hør Ham, den Øverste Autoritet!”

⁸³ Så der tilbake i begynnelsen av de Syv Segl, når de sju Englene kom ned i den pyramideformen, stod der å ba meg komme tilbake hit og tale om de Syv Segl, og Han ville være med meg, Han viste meg hva de var, de tapte ting. Jeg har alltid tenkt det var forseglet på baksiden av Boken og at det ville være noe som ikke var skrevet i Boken, men det viste seg at det var gjort kjent at Han ikke kan gjøre det. Det er ikke noe som er skrevet i Boken . . . Det er noe som har vært skjult i Boken. “For hver den som tar bort ett Ord fra Den eller legger ett ord til Den . . .” Så det er en hemmelighet som har vært i Boken i disse syv menighetstider. Hver og en av dem produserte en—en hemmelighet, alt om vanndåpen og disse andre tingene som de har fomlet med så lenge.

⁸⁴ Så da det gikk opp, de store observatorier fra langt nede i California, loddrett ned i Mexico, over Tucson, overalt, tok bilde av Den. Det var et mystisk syn. Broder Fred Sothmann der, som sitter rett der bak, og jeg og broder Gene Norman, var

akkurat der til stede da Den gikk opp. De tok bildet, fortsatt vet de ikke noen ting om det. Her for en tid siden, sa alle, “Se her. Dette ser ut som *dette*, og de Englevingene, hvordan de er foldet der inne”

⁸⁵ En dag, snudde det til høyre, så, der var Jesus Kristus like så fullkomment som Hofmann noensinne har tegnet Ham. Der står den med en hvit parykk på, og ser ned mot jorden, viser at Han er den Øverste Autoritet. Himmelen erklærer det, Bibelen erklærer det, Budskapet erklærer det, helt det samme. Øverste Autoritet, med den hvite parykken på; dere ser Hans svarte skjegg under. Mange av dere har sett bildet. Vi har det bak der. Bare snu det til høyre, sidelengs, og se på den. Der er Han, like så fullkomment som den var, hvis det hadde blitt fotografert av Ham. De ser på det fra feil vinkel. Du må se det i riktig vinkel. Og bare Herren Gud kan åpenbare hva som er den rette vinkelen. Vend det til høyre og se på det. Der er Han, like fullkommen, som det ble fotografert der opp.

⁸⁶ Den første gangen jeg noensinne så Ham, så Han ut som *Hode av . . . Hofmann*. Jeg hadde aldri sett det før. Og i Billy Sunday’s tabernakel, år senere, så jeg det. Huset mitt har aldri vært uten et av de bildene siden.

⁸⁷ Så, her sies det på himmelen, at den samme Gud som jeg så oppe i dette synet her ute, bare en liten gutt her ute hvor dette skolehuset står, Han så slik ut. Og her på Himmelen, trettitre år senere, erklærer det, at det er sannheten. Det er slik Han ser ut; ikke noe mystisk fra noens idé.

⁸⁸ Slik som i Vatikanet, har de en—en—en Kristus tegnet der borte, med en liten hvit ring med skjegg eller en ring med skjegg rundt haken Hans, omtrent en halv tomme lang, går rett rundt over munnen Hans og slik som *dette*, og kaller det Kristus.

⁸⁹ Det bare får meg til å tenke på en gresk kunstner jeg så en gang i en gammel katedral, som viste hvordan Adam og Eva så ut; de så ut som dyr eller noe. Det er hva det kjødelige sinnet kan oppfatte av noen åndelige ting. Jeg tror Adam var den mest kjekke mannen som noensinne har levd, og Eva var en fullkommen kvinne på alle måter.

⁹⁰ Kjødelige sinn vikler opp Tingen i sine egne tanker nå, da sender Gud Seg ned og avdekker Tingen ved Sin Kraft. Det er nøyaktig det som fant sted her i Akabs tid.

⁹¹ Nå, vi finner ut at Elias kunne si det fordi Budskapet for tiden og Guds Ord . . . Budbæreren, Budskapet—Budskapet, og Ordet, var nøyaktig den samme tingen. Profeten, Ordet, Budskapet; budbæreren, Budskap, og Budskap, var det samme. Jesus sa, “Hvis jeg ikke gjør de gjerningene som er skrevet om Meg, så tro Meg ikke.” Det er bra. Enhver mann og hans budskap er ett.

⁹² Det er derfor de i dag ikke tror på å gjøre Guds gjerninger, fordi de ikke aksepterer Budskapet fra Gud. De tror ikke på Budskapet.

⁹³ Men de som tror Guds time som vi lever i, så er disse tingene skjult Mat. Bare tenk, således har Gud skjult Det slik at de ser rett på Det og ser Det ikke. På samme måte som Elias blindet den syriske hæren. På samme måte som Gud blinder den vantro fra den sanne ekte Maten til barnet, den troende.

⁹⁴ Det de kalte Noah, “en fanatiker,” som bygde en ark, hans øyne var åpne for Guds Ord og løftet. Nettopp det som de kalte fanatisme, reddet Noah og hans familie. Ser dere, akkurat det samme. Det som folk ler av, er det som vi ber for. Det som folk kaller, “galskap,” kaller vi “Stort!” Hva verden kaller “stort,” kaller Gud “tåpelig.” Og det verden kaller “tåpelig,” kaller Gud “Stort!” Det er bare eksakt kontrasten mellom Rett og galt. Jesus Kristus er den samme i går, i dag, og for evig.

⁹⁵ Husk, han gikk inn i sitt hemmelige sted ved Guds plan, ved Guds kall, og Guds Ord. Elias gikk inn i sitt hemmelige sted ved Guds forutviten (plan), og kallet i sitt liv, og i henhold til Ordet. Hvis det ikke er slik vi kommer inn, vet jeg ikke hvordan vi kommer dit.

⁹⁶ Og legg merke til, før tørken begynte, gikk Elias til dette hemmelige stedet for å bo der. Et nøyaktig bilde på at før dommen begynner å slå jorden, er Menigheten allerede kalt ut, Bruden er allerede valgt, og bare venter før dommen rammer. Venter allerede, eter Guds Mat, nyter Guds velsignelser. Et hvilket som helst menneske i sin normale forstand vet at vi er på vei rett, vi er rett i dommens time.

⁹⁷ Se! Broder Banks, og flere av dere menn som er her i kveld, som stod der ute på det fjellet den morgenen.

⁹⁸ Og jeg ønsker å snakke om det fjellet, neste søndag morgen, om Herren vil. Har en stor åpenbaring, noe enda mer som jeg knapt kan holde fra å fortelle i kveld. Men jeg har . . . Skjønner? Og det er bare konstant, hele tiden, den ene etter den andre tingen skjer. Skjønner? Det vil aldri slutte å skje, for det var **SÅ SIER HERREN**.

⁹⁹ Hver og en av dere her, tusener ganger tusener over lydbåndet, hørte meg stå og si, “**SÅ SIER HERREN**, det vil være slik og slik.” Og til og med aviser og magasiner må erklære at det er slik. De vet ikke hva det handler om, men de så det. De vet ikke hva det er, men de så det, får Ordet til å bli nøyaktig sannheten.

¹⁰⁰ Vi sto her nede ved elven, Herrens Engel kom ned den dagen, trettitre år, eller 1933 var det, kom ned og talte de tingene som Han gjorde. Gikk ut, og mange menn sto på bredden der, sa, “Hva betydde det, Billy?”

¹⁰¹ Jeg sa, “Det var ikke for meg; det var for dere. Jeg tror; dere ikke.” Og bare gikk videre.

¹⁰² Da sa pastoren til meg, han sa, “Mener du at du, med en syvende klasse utdannelse, kommer til å reise over hele verden og be for monarker og potentater og konger og slikt? Og, åh,” sa, “glem Det!”

¹⁰³ Jeg kunne ikke glemme Det, Det var inngravert i mitt hjerte. Nå her, trettitre år senere, har alt Han sa hendt fullkomment slik som Han sa Han ville gjøre det. Han er Gud og kan ikke feile. Han holder alltid Sitt Ord. Han . . . Tvil aldri på Det.

¹⁰⁴ Nå, legg merke til, Han gikk inn ved Guds plan (forutviten), Guds kall, og Guds Ord, og gikk inn før tørken satte inn.

Nå, vi vet at dommen er klar til å inntreffe.

¹⁰⁵ Sto på den høyden den dagen, Broder Banks Woods som er her, vi gikk opp på den høyden. Kanskje jeg kan sitere det igjen, slik at din tro kan bli bygd opp for denne bønnekøen som er klar om de neste ti, femten minutter. Jeg bare gikk foran broder Banks. Han var . . . Jeg tror han kom fra søster Ruby som da var syk. Og han gikk bak meg, jeg la merke til ansiktet hans, rødt. Jeg så meg tilbake. Jeg tenkte at bakken kunne være litt vanskelig for ham å gå, så jeg på en måte senket farten. Rett der i ørkenen, rett opp bakker som *det*, akkurat hvor Herrens Engler viste seg. Vi var på rett vei mot den retningen da, hvor De hadde kommet til syne noen få måneder før det.

¹⁰⁶ Og mens jeg gikk opp bakken, kom Guds Ånd . . . Da jeg snudde meg rundt, så opp mot toppen av fjellet, sa Han, “Ta opp den steinen, og si til ham, ‘SÅ SIER HERREN, du vil se Guds Herlighet innen de neste få timene.’”

¹⁰⁷ Jeg bare plukket opp steinen, og sa, “Broder Banks, jeg vet ikke hvorfor,” kastet den opp i luften, og jeg sa, “SÅ SIER HERREN, du kommer til å se Guds Herlighet.”

Han sa, “Gjaldt det Ruby?”

¹⁰⁸ Jeg sa, “Nei, jeg tror ikke det hadde noen ting å gjøre med deg, Banks eller Ruby, noen av dere. Jeg synes bare at Det ble kun sagt, ‘SÅ SIER HERREN, noe kommer til å skje.’”

¹⁰⁹ Og neste morgen da vi stod der, mange av mennene, jeg vet ikke hvor mange som er her nå, det var tolv eller fjorten, femten av oss som satt der. Helt plutselig, gikk en minister opp til meg og han sa, “Broder Branham,” han sa, “mitt navn er *Så-og-så*.” Sa, “Jeg var en av dine sponsorer i California.”

¹¹⁰ Jeg sa, “Jeg er glad for å møte deg, sir.” Douglas McHughes. Han sa, “Jeg er . . .” Jeg sa, “Jeg er glad for å møte deg.” Håndhilste på ham.

¹¹¹ Han sa, "Vel, nå, jeg ønsker å stille deg et spørsmål." Sa . . . Roy Roberson, styret her; broder Woods, Terry og Billy, og, åh, broder McAnally, og jeg vet ikke om alle stod der. Og jeg . . . Han sa, "Jeg vil spørre deg om noe." Han sa, "Gir Herren deg noen gang visjoner ute slik som dette?"

¹¹² Jeg sa, "Ja, broder, men jeg kommer ut her for på en måte å komme bort fra det, for å hvile ut."

Og jeg så meg rundt som *dette*, og jeg så en kraftig bygd lege se på ham, sa, "Rev. McHughes, denne allergien i øyet ditt vil snart ta synet ditt. Jeg har behandlet deg i to år, og jeg kan ikke gjøre noe med det."

Og jeg snudde meg mot ham. Jeg sa, "Hvorfor spurte du meg om det, din lege fortalte deg, forleden dag, 'Den allergien er i øyet ditt.'" Det var midt på dagen, omkring klokken elleve, og han hadde på seg solbriller. Og jeg sa, "Årsaken; du bruker ikke de på grunn av solen, det er på grunn av øyet. Han fortalte deg at du 'kommer til å miste synet'"

Og han begynte å gråte, sa, "Det stemmer."

¹¹³ Jeg snudde meg igjen for å gå videre, hadde en spade i hånden min. (Og jeg så; jeg så ham stå der og se på meg, øynene hans like klare.) Jeg sa, "Men SÅ SIER HERREN, du kommer ikke til å miste synet." Jeg var på jakt med ham denne høsten som var, han kan se bedre enn meg og hvem som helst av gruppen. Han aldri . . .

¹¹⁴ Og jeg så en eldre dame dra ned strømpen sin og løfte opp skjørtet sitt på siden. Hun sa, "Sønn, hvis du ser broder Branham, så fortell ham å be for foten min." Og jeg så ned der, og litt . . . så ut som svulster som hang på hennes fot, over det hele.

¹¹⁵ Jeg sa, "Din mor er en gråhåret dame. 'Min sønn,' du skjønner. Hun gav deg beskjed før du dro, at hvis du møtte meg, å få meg til å be for hennes fot. Hun har fått små svulster, som, henger over hele foten hennes." Han holdt på å besvime.

Sa, "Det er sannheten."

Jeg sa, "Si at henne ikke skal bekymre seg. Det vil bli bra."

¹¹⁶ Jeg begynte å gå der omkring. Da hørte jeg Guds Røst tale, sa, "Kom dere unna, raskt."

Roy Roberson stod der, jeg visste at han var en veteran fra krigen, jeg la hånden min på skulderen hans, jeg sa, "Broder Roy, skjul deg, så raskt som du kan!"

Sa, "Hva er i veien?"

Jeg sa, "Kom dere unna! Skjul dere!"

¹¹⁷ Og begynte å gå litt der omkring, satte min spade ned, snudde meg rundt, tok av meg hatten. Og her kom Han, Guds Herlighet falt i en virvelvind som rev ut siden av fjellet som

det, og sprenget og rystet stedet som det, kuttet av toppen på buskene; bare omkring tre eller fire, fem fot over mitt hode. Forsvant tilbake opp lik en trakt som dette; Den sprenget igjen. Og, her kom Det, tre ganger.

¹¹⁸ Deretter da Det forsvant, den tredje gangen, kom broder Banks bort, sa, "Var dette det du snakket om?"

Jeg sa, "Ja."

Sa, "Hva var det?"

¹¹⁹ Jeg sa, "Gud kommer til syne i virvelvinder." Jeg visste ikke om Han ønsket at jeg skulle fortelle til folket eller ikke.

¹²⁰ Da fortsatte jeg å be litt videre. Så fortalte Han meg at jeg kunne fortelle dem. Jeg sa, "Det er dommen som treffer vestkysten." Se på henne i dag! Se hva som skjedde noen få timer etter det: Alaska sank. Og nå går det hele under. Vi går inn i dommen. Nåde er blitt avvist.

¹²¹ Men Gud være takk, vi har skjult Mat, åndelige Mat, at vi lever på godheten og nåden av Jesu Kristi åpenbaring i disse siste dager, stadfester Seg Selv blant Sitt folk. Amen! De gikk inn. Elias gikk inn før tørken satte inn. Takk Gud for å være inne før dommen setter inn. Nå er en tid for å komme ut og gå inn, komme ut av disse organisasjonene og komme inn i Kristus, en komme-ut og gå-inn tid for alle sanne troende.

¹²² Da ble han kalt, og holdt seg der inne. Husk, han forlot aldri den bekken før Gud kalte ham.

¹²³ Og etter at tørken var omtrent over, kalte Han ham ut derfra, ned til en enkes hus. Legg merke til, Han kalte på denne enken. Og denne enken hadde ikke sluttet seg til de vantro; tatt dyrets merke under tørken. Så Han kalte henne ut til . . . kalte Elias til å forsørge denne enken. De hadde kun en liten kake, en liten ting som hun holdt fast ved. Og Elias sa, "Gi det til meg, først. For, SÅ SIER HERREN, den krukken kommer ikke til å gå tom og heller ikke kruset vil bli tørt, inntil dagen som Gud Herren sender regn over jorden." Sett Gud først, Hans Ord først!

¹²⁴ Legg merke til, det var mel i krukken. Hver gang hun gikk for å hente mel, var det mel i krukken. Det var olje i kruset, hver gang hun gikk etter det. Hvorfor? Mel representerte Kristus i mel-offeret. Kvernsteinene måtte være stilt helt riktig, for å male hvert enkelt av dem. Hver kvernstein for dette melet nøyaktig likt, som viser at Han er den samme i går, i dag, og for evig. Det var Ordet, Livets Brød som fulgte budskapet, for å stadfeste Ordet.

¹²⁵ Således er det i dag, venner. Således er det i dag, at Livets Brød som barna spiser på, følger Guds Budskap, for å nære dem under tørketiden. Hva om Han stod i vårt nærvær i dag? Hva om Han stod i vårt nærvær akkurat nå? Han ville

handle og gjøre helt nøyaktig det Han gjorde i den tiden Han var i kjød her på jorden. Bruden er en del av Ektemannen, Menigheten er det samme som Kristus. “De gjerninger Jeg gjør skal dere gjøre også.” Og det er Ordet som har gjort det. Han fortalte oss at de tingene som Han gjorde ville vi gjøre også.

¹²⁶ Igjen legger vi legger merke til, hvis Ordet er i oss og har kommet til oss, slik som Det gjorde til Elias på den tiden, vil Det gjøre det samme som han gjorde, han ville leve av Guds hemmelige Ting som er skjult for verden. Åh! Igjen, gjør det Budskapet og budbæreren til ett. Den åndelige Maten er klar, og Det er i tiden nå. Og hver enkelt av dere kan få denne Maten hvis dere ønsker Den, hvis dere er villige til å komme vekk fra all vantro i denne tiden, hvis du er klar for å komme inn i Kristus, å komme inn i Hans løfte.

Og husk Hans løfter, i Malakias 4, Lukas 17:30, også i Johannes 14:12, og hvor mange flere Skriftsteder, som forteller, Joel 2:38, og alt som Han ville gjøre, eller 2:28, rettere sagt, hva Han ville gjøre i disse siste dager. Og hvordan profeten sa at det ville bli Lys i disse siste dager, hvordan Det ville arbeide, hva Det ville gjøre, alle Skriftstedene som peker på disse siste dager. Og det er Kristus! Hvis du kan gjemme deg vekk i Det nå, i det hemmelige Stedet, så kan du spise og se Guds godhet og barmhjertighet. Hvis du er syk, er det helbredelse der.

¹²⁷ Dere husker da Elisa, senere, hadde kalt ned... Etter det mel-offeret som han hadde, Kristus, og holdt enkens hus oppe med Det. Legg merke til senere da han kalte ned ild fra himmelen, og så videre, og beviste at han var sendt, av Gud, profetens Ånd.

¹²⁸ Legg merke til i ødemarken, da han lå der under en gyvelbusk, kom en Engel ned med det samme slags melet, og bakte noen kaker og matet ham. Og litt senere fikk Han ham til å sove igjen, og vekke ham opp, og han fikk bakt noen flere melkaker der til ham. Og han fikk kraft fra de kakene i førti dager. Ære være Gud! Han er den samme i går, i dag, og for evig. Å, hvor vi elsker Ham, åndelig Mat i Sin tid!

¹²⁹ “Det sømmer seg ikke å ta barnas brød og gi det til hunder.” Sa ikke Jesus den samme ting til den syro-fønikiske kvinnen? Han var sendt til Sine Egne. Det er riktig. Og det var dem Han kom. . . Han gikk aldri til hedningene.

¹³⁰ Og nå i dag besøker Han hedningene i deres tid, og det sømmer seg ikke. . .

¹³¹ Du sier, “Hvorfor er det slik at ikke Budskapet går ut til disse kjempestore stedene, disse store korstogene, iblant denominasjonene?”

¹³² Det er ikke deres Mat. Det er ikke, den såkalte, kirkens Mat. Det er Brudens Mat. Det er åndelig Mat i tiden. Det

ville gjøre dem syke i sine mager. Det er for mektig for dem. Skjønner? Skjønner? Du—du—du kan ikke gjøre det. Men, for barna, er Det Brød, er Det Liv, Det er Jesus Kristus den samme i går, i dag, og for evig.

¹³³ Vi kommer til å bli for sene hvis vi ikke starter bønnekøen nå, så la oss bøye våre hoder bare et øyeblikk.

¹³⁴ Kjære Gud, Mat i rett tid, åndelig Mat. Noe som verden ikke vet noe om. Hvordan vi kan høre vår Herre si den kvelden, eller den dagen der nede i Samaria, på samme sted som Elisa gikk bort og sa, “Nei, dugg vil ikke falle før jeg ber om det.” Her stod Jesus der og sa til Sine disipler.

Sa, “Mester, hvorfor spiser Du ikke?”

Han sa, “Jeg har Mat som dere ikke vet om.”

¹³⁵ Sannelig, Herre, Hans Mat var å gjøre Guds vilje, å se Guds gjerninger bli manifestert i Hans tid. Han var der for å se til at det ble gjort. “Jeg gjør ingenting uten at Min Fader viser Meg først. Det Faderen viser Meg, det gjør Jeg.”

¹³⁶ Og, Far, slik er det i dag. Menigheten, den sanne troende, Legemet av troende, har tilgang til Mat, åndelig Mat, som de nominelle ikke vet noe om. Verden vet ikke noe om denne Maten, Far. Men Din Menighet, Ditt folk, Din Sønnns Brud, elsker Den.

¹³⁷ Vi har tilgang til helbredelse for våre legemer når legene har mislykkes. Vi har tilgang til dette. Det er en av Guds Matvarer, som Han ga til Sin Menighet, og lovet det i de siste dager til Sine troende barn. Far, hjelp oss å være troende barn, for alle ting er mulig for de troende. Gi det, Kjære Gud. Vi ber om det i Jesu Navn. Amen.

¹³⁸ Jeg tror Billy fortalte meg at de ga ut noen bønnekort. Hvis noen vil fortelle meg bokstaven som er på bønnekortet, er det alt jeg ønsker. [Noen sier, “C.”—Red.] C, ja vel, la oss ta C, en, først, til jeg får startet med bønnekøen vår. Ser dere, nå, de kan være overalt. Nå, hvis alle. . . Vel, ser dere, jeg skal prøve dette. Jeg vet ikke om vi kan gjøre det eller ikke. Eller om vi bare kan ha en oppropskø; dere sitter stille. Det er det samme for meg. Om dere heller vil komme opp hit på plattformen, eller ha en oppropskø, det spiller ingen rolle, bare en av delene. Jeg stoler bare ene og alene på den Hellige Ånd. Jeg stoler på at Han vil forsvare dette Ordet som jeg har forkynt.

¹³⁹ Broder George Wright, jeg tror Det. Siden en liten gutt, som kom ned til huset ditt for mange år siden, og lyttet til den whippoowill-fuglen som satt i treet, jeg tror fortsatt det samme Budskapet. Jeg tror Det er det samme.

¹⁴⁰ Ja vel, jeg ser de rydder bak her for en bønnekø. Ja vel, bønnekort C, nummer en, to, tre, fire, fem, kom først og stå rett her. Hvis du ikke kan komme opp, hvis du bare vil rekke

opp dine hender, vil noen av dem komme å hjelpe deg. [Noen snakker til broder Branham—Red.] Hva er det? Ja. Hm—hnh. Bønnekort C, en, to, tre, fire, fem. Og legg nå merke til, du som ikke har et bønnekort. . .

¹⁴¹ Nå, jeg har ikke hatt en bønnekø av dette slaget på lang, lang tid. Hvor mange husker oppdraget mitt da vi bygde Tabernaklet her? Sa, “Gjør en evangelists gjerning.” Sa ikke at jeg var en evangelist. Sa, “Gjør en evangelists gjerning,” ser dere, “for tiden kommer da det vil forandre seg.” Den tiden kommer. Ja vel. Nå, i dette, Han. . .

¹⁴² Du kan ikke blande to eller tre ulike tjenester sammen, pastor og evangelisere, på samme tid. Du kan ikke være en—en profet og kanskje en pastor, på samme tid, ser dere, for du har ulike gjerninger, ulik tjeneste.

¹⁴³ Men Herren ga meg hva jeg skulle gjøre i mitt Budskap. Men så sa Han, “Gjør en evangelists gjerning, fullfør din tjeneste, for det skal komme en tid da de ikke skal tåle den sunne Lære.” Hvis det ikke har kommet nå! Enhver kirke-denominasjon har forkastet meg. De kan ikke tåle den sunne Lære. “Men etter sine egne lyster skal de bringe sine egne lærere inn, og de vil vende seg til eventyr. Og de vil ha stor framgang slik som Jambres og Jannes som stod Moses imot, men deres dårskap skal bli åpenbart.” Skjønner? Skjønner? Ja vel, etterligninger! Dere ser hvordan Jambres. . .

¹⁴⁴ Og, Gud i Himmelen vet, at det har ligget rett der inni hjørnesteinen på Tabernaklet siden 1933, skrevet på en side av en Bibel, ligger rett der. Se hvordan de har gjort det. Se hva som har skjedd. Etterligninger, helt riktig. Sa, “La det være i fred, deres dårskap skal bli gjort kjent på samme måte som Jambres og Jannes ble.” Her er vi i den tiden.

¹⁴⁵ Jeg så menigheten da vi akkurat hadde lagt hjørnesteinen, folk hang i vinduskarmene og overalt, stod rundt veggene til tabernaklet. Der har du det. De sa, da det kom opp, folket i byen her, sa, “Innen en seks måneders tid. . .” Vi med en dollar og åtti cent til å bygge et tabernakel, mange av verkstedfolkene hadde bestemt at det skulle bli deres verksted. Men det er fortsatt en fåre-innhegning for Guds Får.

¹⁴⁶ En, to, tre, fem, seks, syv, åtte, ni, ti. C, seks, syv, åtte, ni, ti. Ja vel.

¹⁴⁷ Nå, “Jeg Herren har plantet det, Jeg vil vanne det dag og natt for at ingen skal rive det ut av Min hånd.” Se på kritikken! Ingen denominasjon til stå bak Det. Ingen menigheter liker Det rundt i landet her. Ingen pinsevenner i landet, ingen andre til å støtte Det. Alle er imot vanndåpen, alle er imot alle disse andre tingene. Til og med min egen familie, min egen far avviste meg ved døra, jeg tok klærne mine i en liten papirsekk og dro avsted og bodde i New Albany. Stemmer.

Men gjennom mange farer, feller og snarer,
 Har jeg allerede kommet;
 Det er nåde som har brakt meg trygt så langt,
 Jeg er femti-seks år gammel, og snart må jeg krysse floden.

Nåde vil ta meg videre.

Når jeg har vært der i ti tusen år,
 Lysende skinnende som solen;
 Vil vi ei ha mindre tid igjen til å prise Gud
 Enn da vi først startet.

Å, hvor jeg elsker Jesus! Han betyr alt for meg!

148 Åh, ja vel, hvor mange tok jeg. . . Hvor sluttet jeg, ti? Kan vi ta noen fler? Ja vel. Hva var det, ti, femten? Ja vel. C, ti til femten, hvor enn du er, hvis du kan reise deg opp og gå inn. Hva sa? Hmh? Ja vel. C, femten til tyve, da. La det bli C, femten til tyve. Det er ti mennesker til. Vi ser. . . Dere ser—ser hvor køen står der, vi gjør dem ikke—gjør dem overfylte. Og vi vil. . . Ja vel.

149 Gi meg nå deres udelte oppmerksomhet; vi vil ikke holde på lenge. Men, nå, åh, hvilken stund, hvilken tid! Jeg—jeg ønsker at alle kunne elske Herren. Jeg—jeg ønsker at vi alle bare kunne komme til det punktet til å innse muligheten i dette øyeblikket. La oss prøve det. Bare gi meg deres oppmerksomhet.

150 Hva—hva prøver vi å gjøre her? Vi setter Guds Ord på en test. Elias gjorde det samme, gikk ut på fjellet etter han visste at han var sendt fra Gud til å gjøre det. Han sa, “La oss nå bevise hvem som er Gud, la den Gud som svarer med ild være Gud.”

151 Og hedningene skar seg, åh, sa, “Vel, så visst, nei. . .” Hedningene visste at ilden ikke ville falle, så de skrek og bar seg.

152 Men Elias visste at den ville falle, for han hadde en visjon fra Herren.

Du sier, “Han hadde en visjon?”

153 Ja, sir! Da han hadde gjort alt i stand, sa han, “Herre, jeg har gjort alt dette etter Din ordre.” Og da begynte ilden å falle. Når Guds Ord er overholdt til punkt og prikke, da er det Guds oppgave å gjøre resten. Han bare ber deg om å legge det ut der. Og vær sikker på at du er kalt til å legge det ut der. Skjønner? Og hvis du er, vil Han ta Seg av resten av det.

154 Nå, her vil det komme mennesker gjennom denne køen som jeg vil be. . . Nå, vel, dere er like ved veggen nå, ja vel, så køen kan starte. Nå, først, i det minste et eller annet sted her i bygningen, noen mennesker. . .

Hvor mange her er syke og ikke har et bønnekort, rekk opp din hånd. Ser dere, bare overalt. Nå, du vet hvis vår Herre. . . Og jeg tror Han vil, hvis Han er den samme i går, i dag, og for

evig. Han hadde bønnekøer. Folk kom til Ham i store køer, folkemengder, Han berørte dem, velsignet dem. Så stoppet Han en gang og sa, "Hvem berørte Meg?" Så seg rundt, fortalte en kvinne hvorfor hun hadde berørt Ham; og sa at hennes blodsykdom var borte, hennes tro hadde gjort henne frisk.

¹⁵⁵ Hva om hun hadde snudd seg rundt og sagt, "Vel, jeg vet ikke, Herre, jeg har hatt dette i en lang tid"? Det ville ikke ha skjedd. Nei, det ville ikke ha skjedd. Nei.

¹⁵⁶ Hva om Han hadde sagt til den syro-fønikiske kvinnen, "På grunn av disse ordene som du sa, din datter, har djevelen gått ut av henne," hva om hun sa, "Vel, nå, Herre, jeg—jeg ønsket Du skulle gjøre det på *denne* måten"? Da ville djevelen blitt værende i jenta. Men hun forventet å finne barnet sitt på den måten Han sa hun ville finne henne.

¹⁵⁷ Nå, Han sa til oss, "Hvis du kan tro! Hvis du kan si til dette fjell, 'Flytt deg,' og ikke tvile i ditt hjerte, men tror at det du har sagt vil skje, så kan du få det. Når du ber, tro at du mottar det, vil det bli gitt deg." For et løfte!

¹⁵⁸ Nå den mannen som forkynner det sosiale evangeliet tror ikke på det i det hele tatt. Han ville ha gått opp til døren, sett inn, eller stått der, og sagt, "Vel, bare en annen flokk med holy rollers," og gått bort. Skjønner? Men han vet ikke at dette er den skjulte Maten. Han vet ikke at dette er den hemmelige Tingen som er skjult for ham. Han vet det ikke. Det er—det er—det er sørgelig, et sinn som er naken, elendig, blind, og vet det ikke. Skjønner? Det er en dårlig ting.

¹⁵⁹ O Gud, la meg dø først, men la meg aldri bli slik. Jeg ville heller dø (ja, sir) enn å gjøre det. Jeg tror hver enkelt av oss ville det, ville vi ikke? [Forsamlingen sier, "Amen."—Red.]

¹⁶⁰ Men, nå, Gud har lovet oss disse tingene i de siste dager. I Malakias 4, står det at Jesus Kristus ville komme ned og personifisere Seg Selv i menneskelig kjød slik Han gjorde i Sodoma. Det er riktig. Og det står at verden ville være i en sodomisk tilstand. Det står, "Slik det var da, Menneskesønnen vil bli åpenbart i den tiden." Skjønner, denne Mannen som kom ned i skikkelsen av en mann, som var "Elohim," hos Abraham, før denne lovede sønnen kom. Se hva det var, Abraham sa det var Gud. Og Bibelen sier at det var tre menn som kom til ham, støv på sine klær, reisende, satte seg ned og spiste som menn. Og Jesus sa, "Nøyaktig på den tiden verden kommer inn i en sodomisk tilstand, da vil Menneskesønnen åpenbare Seg Selv igjen," ikke Guds Sønn. Menneskesønnen, ser dere, ville åpenbare Seg Selv.

¹⁶¹ Sammenlign det nå med hva den siste profeten sier, "Se Jeg sender dere Elias profeten, og han vil restaurere barnas hjerter tilbake til fedrene." Skjønner? Et Budskap for å bringe dem tilbake til Bibelen, og Menneskesønnen vil

åpenbare Seg Selv på den tiden. Og på den tiden når den siste menighetstiden lyder, den syvende engel, ville Guds mysterier være åpenbart på den tiden. De Syv Segl ville være brutt. Mysteriene om alle disse kirkene og ting, hvordan de hendte, og hva som fan- . . . hvordan, hva som fant sted.

¹⁶² Ser dere, de kjenner Det ikke. Jesus sa, “Dere blinde fariseere!” Sa, “Hvis en blind leder en blind, vil de ikke begge falle i grøften?” Ser dere, det er grunnen til at de menneskene ikke ser Det.

¹⁶³ Mysteriet i Det, er, disse Seglene, hver enkelt av de menighetene dannet en organisasjon og gikk inn i den, og det er en av de skjulte tingene som har vært galt overfor Gud. Ser du det, Doktor Lee? Ser dere, hør. Der er det. Det er tingen akkurat der. Det er en av hemmelighetene. De organiserte og, ser dere, og kom fullstendig ut av Guds vilje. Og det vil bli avslørt i de siste dager, og lede folket, ikke til en læresetning eller en denominasjon, men tilbake til det sanne Ordet. Og det sanne Ordet vil komme til en bestemt gruppe mennesker, og Menneskesønnen vil åpenbare Seg midt iblant dem, “den samme i går, i dag, og for evig.”

¹⁶⁴ Å, du! Å, jeg elsker det. Jeg elsker—jeg elsker å skryte av Ham. Jeg elsker å—å gjøre Ham stor foran folket. Jeg trenger ikke gjøre Ham stor; Han er allerede stor. Han er så høy at du ikke kan komme over Ham, så dyp at du ikke kan komme under Ham, så vid at du ikke kan komme rundt Ham, og allikevel har du plass i ditt hjerte for Ham. Vil du ikke ta imot Ham? Hvor vidunderlig vår Herre er! Ja vel.

¹⁶⁵ La oss nå være virkelig stille, alle sammen. Nå, vi har snakket om Dette. Og nå er saken den, er Det sant? Nå, det er kanskje noen fremmede her inne. Jeg kan si hvis . . . til dere, hvis Kristus er den samme i går, i dag, og for evig, hva ville Han gjøre i dette øyeblikket? Han ville ha gjort det samme som Han gjorde da Han var her før. Er det riktig? Folkets tro ville ha berørt Hans kledning, og Han ville ha snudd Seg. Som Han gjorde med kvinnen ved brønnen, og Han gjorde andre steder, og Han kjente deres tanker.

Nå, sier du, “Kunne Han helbrede meg?”

¹⁶⁶ Hans Ord sier at Han allerede har gjort det. Men saken er, er å gi Seg Selv til kjenne at Han er her.

¹⁶⁷ Nå, hvis Han viste Seg for oss i et fysisk legeme, så helt nøyaktig ut som Hofmanns *Hode av Kristus Tretti-tre År*, og blod rennende ut av Hans hender, og så videre, naglemerker over hele Ham, ville jeg ikke akseptert det. Nei, nei. Nei, nei. Når Han kommer, Selv, “Skal hvert øye se Ham, hver en tunge skal bekjenne Ham; og som lynet kommer fra Øst til Vest, slik skal det være.” Skjønner? Vi tror ikke på disse sektene og klanene. Vi tror Gud er Ordet.

168 Men Han legemliggjør Seg Selv, tar ditt legeme og mitt legeme, og gir deg gaver, gir meg gaver, og gjennom disse gavene gjør Han Seg Selv kjent. Det er den hemmelige Maten. Uansett hvor mye Han ville gjøre Seg Selv kjent ved meg, så må du tro Det, du må ha en trosgave, også, for å tro Det. Tror dere det? [Forsamlingen sier, "Amen."—Red.] Og hvis Han nå vil manifestere Seg Selv på den måten, vil du tro Ham? ["Amen."] Med hele ditt hjerte, vil du tro Ham? Å, hvor underfullt, bare venter på Ham, bare venter for å se hva Han sier.

169 Her er det en mann som står her. Jeg har aldri sett ham i mitt liv, som jeg vet om. Ser ut som en god, sterk, sunn mann, og det er han sannsynligvis, jeg—jeg—jeg aner ikke. Men han står der. Nå, jeg kunne gå og legge hendene på den mannen og be for ham, spørre ham om han tror. Han kunne stå her og fortelle meg, si, "Jeg—jeg—jeg vil at du skal be om *Det-og-det*. Og jeg har—jeg har plattfot. Jeg har en hodepine, konstant. Jeg har magesår," eller noe. Han—han, jeg vet ikke. Han kunne si hva som helst av de tingene.

170 Jeg kunne si, "Ja vel, sir, broder. Jeg vil legge mine hender på deg og be for deg." Det ville vært helt i orden. Det er nettopp det vi har gjort ned gjennom hele tidsalderen. Er det riktig?

171 Men, husk, Jesus sa det ville være annerledes rett ved tiden for Hans Komme, slik det var på Sodomas tid. Og Mannen som kom bort, hadde Sin rygg vendt mot teltet hvor Sarah var, og Han sa, (ikke "Abram," nå) "Abraham."

172 Ser dere, han var Abram, dagen før. Men han møtte en visjon, og Herren fortalte ham at, "Jeg skal forandre ditt navn."

173 Og her er Herren, Selv, i skikkelsen av en mann, spiser og drikker med ham. Sa, "Abraham, hvor er din kone, Sarah?" S-a-r- . . . r-a-h; ikke S-a-r-r-a.

Han sa, "Hun er i teltet, bak Deg."

174 Sa, "Jeg kommer til å besøke deg, i henhold til Mitt løfte for tjue-fem år siden."

175 Og Sarah liksom lo for seg selv. Han sa, "Sarah lo i teltet akkurat da, sa, 'Hvordan kan disse tingene skje?'" Hmh-hm. Er det noe som er for vanskelig for Gud? Ser dere? Ingenting. Nei, sir.

176 Nå sa Han, Jesus lovet at, "Han, Menneskesønnen," som er Ordet, (tror du det?) "ville komme i de siste dager og ville åpenbare Seg Selv på den tiden da verden var som Sodoma og Gomorra." Tror du at det er riktig?

177 Før vi har en bønn, noen av dere der ute be og se om Menneskesønnen fortsatt er den samme i går, i dag, og for evig. Bare spør om Han er det, si, "Herre, den mannen kjenner ikke meg, men jeg vet at Du er den samme i går, i dag, og for evig," se om Han forteller deg det.

Ja, sir. Løft nå opp deres hoder bare et øyeblikk.

178 Det er bak meg. Det er et barn. Som er glovarm av feber akkurat nå. Det er ei lita jente. Dere er utenbys fra. Barnet har et mageproblem. Det hadde det. Bare tro.

179 Nå, er det hva Han sa Han ville gjøre? Jeg har aldri sett den personen i mitt liv. Gud i Himmelen vet det.

180 Denne mannen her, han ser veldig sterk og sunn ut. Men ser dere den skyggen over ham der? Det betyr, hvis ikke Gud hjelper ham, kommer han ikke til å være her stort lenger. Han har kreft. Det er i din lunge.

Nå, Menneskesønnen er her.

Han har en byrde på sitt hjerte for en liten gutt, et lite barn. Er det riktig? Tror du at Gud kan fortelle meg hva som er galt med barnet? [Broderen sier, "Jeg vet Han kan."—Red.] Han kan. Han har små besvimelsesanfall som ligner en form for epilepsi. Han har nettopp hatt et nylig. ["Denne morgenen."] Det er riktig, denne morgenen. Og du tror at du kommer til å leve og oppdra den gutten, og han vil bli frisk? ["Ja."]

181 Hvor er Charlie Cox hen? Hvor er han? Charlie, hvor er du? Jeg trodde han var her i kveld. Over her, Charlie. Gary, hvor er du? Larry, er han her? Hans lille gutt hadde den samme tingen, nøyaktig den samme tingen. Hvor er du, Larry? Kom hit et øyeblikk. Vel, her er du. Denne lille gutten her hadde den samme tingen. Hans far og mor er en veldig god venn av meg. For mange år siden var jeg der nede, og denne lille gutten hadde anfall, bare besvimte og ble borte. Det var epilepsi. Jeg så det på den lille gutten, og ba Gud om å helbrede ham. Han har aldri hatt et siden. Det er hans far; hans mor sitter her et eller annet sted; og her er den lille gutten, selv.

182 Tror du nå, sir? (Takk, Larry.) Tror du, sir? Må Himmelen Gud gi det samme til deg, og at du må leve og oppdra dette barnet. Gud velsigne deg.

La oss be.

183 Kjære Gud, hjelp ham. Jeg ber om at Din barmhjertighet og nåde må være over ham og velsigne ham. I Jesu Navn.

184 Reis tilbake til Louisiana nå, lykkelig, pris Gud for ham.

185 Åh, ja, han var fra Louisiana, så visst, rundt Lake Charles. Riktig. Ser dere, jeg kan oppfatte tankene deres nå. Priset være Gud!

186 Vel, du ber om en—en god ting, du ønsker å få en baby. Du har allerede fått barn, et par barn, men du ønsker et til. Må Himmelen Gud gi det til deg, min søster. Kom hit, jeg ønsker bare å legge på hendene.

187 Kjære Gud, gi kvinnen hennes hjertes lengsel, for det er en verdig sak. I Jesu Navn. Amen.

Gå nå og få barnet.

¹⁸⁸ Gud er en god Gud. Tror dere det? [Forsamlingen sier, “Amen.”—Red.] Han vet om alt vi har behov for. Han dekker alle våre behov hvis vi tror det. Han sa, “Hvis du kan tro!”

¹⁸⁹ Jeg har håndhilst på deg et eller annet sted. Jeg husker ikke hvor det var, men et eller annet sted har jeg håndhilst på deg. Jeg husker ikke helt nøyaktig, men vi var bare et eller annet sted, i dag et eller annet sted, men jeg husker ikke hvor det var. Men det er ikke det, som vi er her for å snakke om. Du er her for å snakke om, eller å be, ønsker at jeg skal be for en annen. Det er riktig. Han er ikke her. Han er i Georgia, syk. Ikke bare er han syk, fysisk, men åndelig er han syk; din fetter. Tror du Gud vil ta hånd om dette fordi du har stått for ham? Gjør du? Kom her og la oss be sammen.

¹⁹⁰ Kjære Gud, gi denne mannen hans hjertes ønske, så han kan gå og finne denne mannen ropende ut etter Gud. I Jesu Navn ber jeg om det. Amen.

Gud velsigne deg. Ikke tvil. Tro med hele ditt hjerte.

¹⁹¹ Hvordan går det? Det var ikke at jeg ikke ville ta deg i hånden for å hilse på deg, da du rekte frem hånden, jeg la merke til noe. Det var en skygge, virkelig mørk og svart. Det er grunnen. Jeg visste at ved å ta deg i hånden, ville jeg finne det ut, ser du. Men det er en kreft. Tror du at Gud er i stand til å fjerne den? Den er på ditt bryst, venstre side. Du ønsker å reise tilbake til Carolina og prise Herren for å være frisk, gjør du ikke? Ser du hva jeg mener? La oss be.

¹⁹² Kjære Gud, i Jesu Kristi Navn, den Ene Som er nærværende nå; barna spiser Guds Brød, må dette barnet også glede seg over troen, Guds Brød som Han gir ham nå for hans helsebredelse. Må han gå og bli frisk, i Jesu Navn. Amen.

Gud velsigne deg, broder. Tro med hele ditt hjerte.

Hvordan går det?

¹⁹³ Er ikke dette en underfull stund? Ser bare ut som en ærefrykt senker seg over folket. Eller, det høres kanskje slik ut, i ørene mine, akkurat som noe sier, [Broder Branham blåser inn i mikrofonen—Red.] “Whew!” Bare lager en lyd, som, “Whew,” som det, ser dere. Det er barnas Brød. Skjønner? Det er deres. Det er for dere. Det er ikke for meg; Det er for dere. Jeg er veldig takknemlig, akkurat for øyeblikket, jeg er ikke. . . Jeg er frisk, så langt jeg vet; men Det er Brød for meg, også, når jeg har behov. Det er Brød for deg. Det er oppmuntring. Til dere som ikke engang er syke, bringer det bare våre hjerter opp fremfor Gud.

¹⁹⁴ Dette er nøyaktig i tiden, for det Han sa Han ville gjøre, “Og som det var på Sodomas tid, slik skal det være i Menneskesønnens komme, når Menneskesønnen skal bli

åpenbart.” Skjønner? “Og, se, Jeg sender dere Elias profeten før Herrens store og forferdelige dag kommer. Han skal restaurere menneskenes hjerter tilbake til Faderen.” Skjønner? Skjønner?

¹⁹⁵ “Og da skal den rettferdige trå på den—den ugudeliges, aske.” De vil brenne som en ovn, ser dere, jorden vil det. Vi ser at den vil falle sammen. Og vulkanlava vil spre seg ut over jorden, og himlene vil stå i brann.

O Tidenes Klippe, vær nådig mot meg nå, og da.

¹⁹⁶ Hvordan har du det? Vel, en ting, du har et dameproblem, kvinneproblem. Har andre ting. Du er nervøs, akkurat i den alderen til å bli nervøs. Komplikasjoner av alle slag. Men du har et ønske, også, det er å få den Hellige Ånd. Det er riktig. Det er hva det er. Tror du at du er . . . Har du bekjent alt? Tror du at hvis jeg legger hendene på deg og ber Gud om å gjøre det, at den Hellige Ånd vil komme? [Søsteren sier, “Ja.”—Red.] Tror du det? [“Ja, sir.”] La oss be.

¹⁹⁷ Kjære Gud, jeg legger mine hender på denne kvinnen, på den apostoliske måten, og ber om at hun mottar dåpen i den Hellige Ånd. I Jesu Kristi Navn, må hun motta Den. Amen.

¹⁹⁸ Ikke tvil på det. Det tilhører deg, ser du. Det er ditt. Det er barnas Brød.

¹⁹⁹ Hadde en litt rar følelse da jeg sa, “kvinneproblem,” hadde du ikke? For det var det du hadde, også. Tror du nå at du kommer til å bli helt frisk nå? Gå, bare takk Herren.

²⁰⁰ Hvordan går det? Tror du med hele ditt hjerte? Tror du at du kommer til å bli i stand til å spise som du pleide å gjøre for lenge siden? Ja vel. Gå, og si, “Takk, Herre. Jeg tror det.” Herrens Nærvær.

²⁰¹ Tror du at det ryggproblemet kommer til å forlate deg og du vil bli frisk? Ja vel. Bare gå, si, “Takk, kjære Gud,” og Gud vil gi det.

²⁰² Tror du at du kan bli frisk, Herren vil gjøre deg frisk; og ikke ha mer leddgikt, bli frisk og sunn? Tror du det? Gå, takk Ham, si, “Herre, jeg tar imot det med hele mitt hjerte, og jeg tror det.”

Hva tror alle dere der ute om Det?

²⁰³ Du rett her, legg din hånd over på den kvinnen som sitter rett ved siden av deg der, si til henne at åreknutene og leddgikten vil forlate henne. Når hun . . . ? . . .

²⁰⁴ Gud velsigne deg. Tror du at du kommer til å bli frisk nå? Gå hjem og bli det. Gud velsigne deg. Gå din vei, og si, “Takk, Herre Jesus.”

²⁰⁵ Hvordan går det? [Søsteren sier, “Priset være Herren.”—Red.] Tror du at kvinneproblemet kommer til å forlate deg, også? [“Det gjør jeg.”] Og du kommer til å bli frisk? [“Takk, Jesus.”] Gå, og si, “Takk, Herre.” [“Takk, Jesus.”]

206 Hvordan har du det? [Søsteren sier, “Forstrekt en brusks.”—Red.] Vel, du og du! [“Totten.”] Jeg kjenner navnet ditt. Jeg—jeg pleide å... [“Totten.”] da jeg var pastor i baptistmenigheten. [“Totten.”] Totten. [“Della Totten.”] Søster Della Totten. Du lider av ryggproblemer nå. [“Ja.”] Det kommer til å bli helt bra, nå. Tror du Han kommer til å gjøre deg frisk? [“Ja.”] Husker du hva som skjedde der nede i Milltown baptistmenighet for mange år siden? [“Ja, jeg husker det!”] Han er fortsatt den samme Gud i dag. [“Å, takk Gud!”] Gud velsigne deg, min søster.

George Wright, hvor er du? Husker du? Du store, hvor . . .

Tror du, om jeg bare legger mine hender på deg, med denne salvelsen, tror du at du vil bli frisk? Kom her. I Jesu Kristi Navn må hun bli helbredet. Amen. Ha tro!

Vel, tror dere alle med hele deres hjerte? [Forsamlingen sier, “Amen.”—Red.]

207 Nå, hvor godt det bringer gamle minner, å se den damen! Jeg kan ikke komme på navnet hennes, ennå, men jeg . . . [Noen sier, “Totten.”] Totten. Totten, det er riktig. Åh, ja, datteren hennes var Bertie. Det er riktig. Det er helt riktig. Ikke tro at jeg er utenfor meg selv, jeg er bare liksom litt, du vet, det er på en måte . . . Jeg kan ikke forklare det.

208 Men ryggproblemet ditt er borte, dame. Gå, pris Herren, og si, “Takk, Herre.”

209 Tror du at hjerteproblemet ditt vil gå over, også? [Pasienten sier, “Ja.”—Red.] Bare gå, gled deg, og si, “Takk, Herre Jesus,” og tro Det. Ja vel. Ha tro nå. Ikke tvil.

210 Kom, dame. Tror du med hele ditt hjerte? Du har mange ting som feiler deg. Du har ryggproblemer, også. Tror du at Gud kommer til å gjøre deg frisk? Ja vel, bare gå, gled deg. Det, det er Ham som får deg til å føle det på den måten. Takk Herren. Gud velsigne deg, søster.

211 Hei, gutten min. [Gutten sier, “Hei!”—Red.] Tror du at Gud kommer til å helbrede nervøsiteten til det barnet og gjøre det friskt? Tror du det? Ja vel. Hei, kamerat, la meg ta deg i hånden.

212 Kjære Gud, ta den onde tingen vekk fra denne lille gutten, og må han leve og være normal. I Jesu Navn. Amen.

213 Gud velsigne deg, broder. Du tror det, gjør du ikke? Du vil bli helt frisk. Ikke tvil i det hele tatt.

214 Veldig ung til å ha hjerteproblemer. Tror du at Gud vil gjøre deg frisk? [Pasienten sier, “Ja, sir.”—Red.] Gå, si, “Takk, Herre, for at Du helbreder meg.”

215 Tror du at Gud vil helbrede mageproblemet og gjøre deg frisk? Gå videre, gled deg, og si, “Takk, Herre.”

216 Han er fremdeles Gud, er Han ikke? [Forsamlingen sier, "Amen."—Red.] Det eneste du må gjøre er bare å tro. Er ikke det riktig? Tror du Menneskesønnen i de siste dager?

217 Det var noe som skjedde her for noen få minutter siden, og jeg kan ikke . . . prøver å finne hvor det var. Noen hadde tro og gjorde noe. Eller, kanskje jeg får tak i dem neste søndag, eller når jeg kan. Er dere—dere . . . Der er det igjen. Du har din hånd løftet. Tror du at Gud kan helbrede det hjerteproblemet, gjøre deg frisk, helbrede din datter der ute med—med . . . Tror du det? Fru Neff, tror du at Gud . . . Leo Neff. Jeg kjenner deg ikke, men det er hvem du er. Du har hjerteproblemer, og din lille datter har et nyreproblem. Tror du at hun kommer til å bli frisk? Din tro gjør dere friske. Tro med hele ditt hjerte.

218 Du der bak ved bassenget, står bak der med mageproblemer, Jesus Kristus gjør deg frisk.

219 Tror dere? [Forsamlingen sier, "Amen."—Red.] Han er den samme i går, i dag, og for evig. La oss legge våre hender over på hverandre nå. Å, tenk på tiden hvor vi er, tenk på tiden. Tenk at vi er i selve Nærværet til Jesus Kristus, Guds Sønn. Han lovet Han ville gjøre dette i de siste dager. Jeg har lagt hendene på disse lommeørklærne.

220 Kjære Gud, jeg ber om at Du må velsigne disse lommeørklærne til helbredelse av folkets legemer, gjennom Jesu Kristi Navn.

221 Nå, med hendene deres på hverandre, hver enkelt av dere er lemmer på Kristi Legeme. Den samme Hellige Ånd som lovet å åpenbare hjertets hemmeligheter og gjøre disse tingene, Han er i deg. Du er en del av Ham, og Han er en del av deg. Nå, Han sa dette, "Disse tegn skal følge dem som tror." Det er deg. "Hvis de legger sine hender på de syke, skal de bli helbredet." Nå, ikke be for deg selv, be for den som du har lagt din hånd på, for de ber for deg. La oss nå be sammen, og må det ikke være en skrøpelig person i denne bygningen. Hvorfor ville vi vente lenger, min kjære broder, søster, her er Det, den Hellige Ånd, Gud, rett her, akkurat Det vi har snakket om.

222 Kjære Jesus, vi gjenkjenner Ditt Nærvær. Du brakte den lille babyen tilbake til livet her forleden dag, etter at den var død, ved troens bønn. Kjære Gud, det er mange her som vi ikke kunne komme til, tiden går, men de har sine hender på hverandre. De er troende. Vi sitter i Nærværet til Herren Jesus Kristus, oppreist fra de døde, den samme i går, i dag, og for evig.

223 Satan, du er beseiret! Jesus Kristus beseiret deg! Han stod opp fra de døde og står iblant oss i kveld, stadfester dette siste dagers Budskap. Kom ut av dette folket! Forsvinn fra dem, i Jesu Kristi Navn! "I Mitt Navn skal de kaste ut djevler," og du er kastet ut. I Jesu Kristi Navn, forlat fra denne forsamlingen!

224 Alle dere som nå tar imot deres helbredelse, reis dere opp. Alle som tar imot helbredelse, reis dere opp. Løft deres hender nå og gi Ham pris!

“Jeg tar nå imot min helbredelse,” si det til Gud. Jeg tar nå imot min helbredelse. [Forsamlingen sier, “Jeg tar nå imot min helbredelse.”—Red.] Du er den samme i går, i dag, og for evig, Kristus. [“Du er den samme i går, i dag, og for evig, Kristus.”] Nå tror jeg Deg. [“Nå tror jeg Deg.”] Hjelp Du min vantro. [“Hjelp Du min vantro.”] Amen. [“Amen.”]

Jeg vil prise Ham, jeg vil prise Ham,
Pris Lammet som ble slaktet for syndere;
Gi Ham ære, alle dere folk,
For Hans Blod har vasket bort enhver flekk.

225 Elsker dere Ham ikke? [Forsamlingen sier, “Amen.”—Red.] La oss da prise Ham. Alle, med løftede hender, gi Ham pris, mens broderen kommer hit for å avslutte.

ÅNDELIG MAT I RETT TID NOR65-0718E
(Spiritual Food In Due Season)

Dette budskapet av broder William Marrion Branham som opprinnelig ble talt på engelsk søndags kveld, den 18. juli, 1965, i Branham Tabernacle i Jeffersonville, Indiana, U.S.A., er tatt fra et lydbånd opptak og trykt uredigert på engelsk. Denne oversettelsen på norsk er trykket og gitt ut av Voice Of God Recordings.

NORWEGIAN

©2012 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS
PL 1, 02761 ESPOO, FINLAND

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. BOX 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org

Informasjon om opphavsrett

Alle rettigheter forbeholdes. Denne boken kan skrives ut på en privat skriver for personlig bruk eller deles ut gratis, som et verktøy for å spre Evangeliet om Jesus Kristus. Denne boken kan ikke bli solgt, reproduisert i stor skala, publisert på en nettside, lagret i et mottakersystem, oversatt til andre språk eller bli brukt for å samle inn penger uten uttrykkelig, skriftlig tillatelse fra Voice Of God Recordings®.

For mer informasjon eller vedrørende annet tilgjengelig materiale, vennligst kontakt:

VOICE OF GOD RECORDINGS
PL 1, 02761 ESPOO, FINLAND

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. BOX 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org